

[Bertel Haarder]

sigt, som der ikke er brug for på længere sigt, så er det en god idé at sørge for, at man kan starte på arbejdspladsen i stedet for på en skole. Det er blot det, vi siger.

Ministeren siger, at vore forslag er kostbare, og nævner et enkelt eksempel på det, nemlig løntilskuddet til lærlingene. Jeg vil gøre opmærksom på, at arbejdsministeren vil give et tre gange så stort tilskud i beskæftigelsesstøtte, det kan man læse om på Magasinforsiden i Berlingske Tidende i dag. Jeg vil gøre opmærksom på, at vore forslag sparer Statens Uddannelsesstøtte, sparer byggeri og sparer driftsudgifter på skolerne. Man kan ikke vælge en billigere model end den, vi har lagt op til.

Hvad angår holdstørrelsen vil jeg henvise til det svar, vi har fået i finansudvalget, gående ud på, at man teoretisk set ved at øge holdstørrelsen med 3, fra 12 til 15, kunne få plads til alle ansøgere på EFG-skolerne. Jeg ved godt, at det kan man ikke i virkeligheden, fordi skolerne ligger et andet sted end ansøgerne, men det er alligevel tankevækkende, at man kunne opnå så meget ved den foranstaltning. Derfor glæder det mig, at ministeren ikke afviste at gå et skridt ad den vej.

Når ministeren så rigtigt forklarede SF, at der ikke er lærere nok til at udvide kapaciteten mere, end vi gør nu, så er det det bedste argument for venstres forslag om flere forpraktik- og lærepladser, for dér skal man ikke bruge så mange lærere. Det er det bedste argument, der tænkes kan.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Det er kun af hensyn til hr. Kurt Hansen, som man jo altid må tage hensyn til, jeg har bedt om lige at måtte svare på hans korte bemærkning.

For det første er der overhovedet ingen garanti for, at der ved forøgelsen af den almenyttige byggekvote ikke tages arbejde fra andre bygningsarbejder. Det er så elementært, at selv hr. Kurt Hansen efter en vis betænkningstid bør have mulighed for at fatte rækkevidden af sit tidligere synspunkt. Regeringen er tilhænger af også i arbejdsløshedsbekæmpende øjemed at øge kvotaen for det almenyttige boligbyggeri, og hr. Kurt Hansen vil selvfølgelig vide, at vi har forøget den fra 7.000 til 10.000 i 1981, men der er ingen

garanti for, heller ikke i fremtiden, at man ikke derved flytter en del af byggeriet fra den private sektor over i den almenyttige sektor.

Så meget om det argument; det var der altså ikke meget kød på.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt man nu laver nogle sanktioner i forhold til de ledige, i forhold til, hvad der hidtil har været gældende, vil jeg sige ganske klart i forbindelse med jobtilbudsordningen, at der allerede i dag efter lovgivningen skal foretages en konkret vurdering med henblik på støtte og hjælp af den enkelte ledige efter 1 års arbejdsløshed; det ligger i § 65. Og hvad er der vel af bedre mulighed for at hjælpe den arbejdsløse i gang med et arbejde end at give ham eller hende et arbejde?

Så kommer hr. Kurt Hansen og siger: ja men så tvinger vi dem jo ud af arbejdsmarkedet, for så finder vi ud af, at de ikke har pasningsmuligheder for deres børn, og de ønsker ikke at få lige netop det arbejde, men noget andet arbejde osv., og derfor er det at give de arbejdsløse et arbejde at straffe de arbejdsløse. Jeg har efter årelang træning forstået tankegangen, men det er ikke det samme som, at jeg er enig i den.

(Kort bemærkning).

Kurt Hansen (VS):

Når der er tale om en ét hundrede procent afsætningssikret produktion, bl. a. fordi kommunerne står i kø for at få lov til at opføre almenyttige boliger, så vil der komme flere bygningsarbejdere i arbejde, og det betyder ikke, at andre bliver arbejdsløse. Sådan er det, og så kan arbejdsministeren forsøge sine bortforklaringer, de virker ikke.

Det er rigtigt, at rådighedsbegrebet eksisterer i lovgivningen som et samspil mellem §§ 61 og 65, hvor man efter et halvt år, efter et helt år, efter halvandet år osv. skal vurdere den enkelte arbejdsløse i hoved og dér, hvor vedkommende er højest, når man plukker jordbær, men det ændrer ikke ved, at der nu tales direkte om, at man skal sætte sanktioner omkring rådighedsbegrebet i sammenhæng med jobtilbudsordningen, den såkaldte jobtilbudsordning. Det er dér, det begynder at blive farligt. Jeg har forsøgt på at få fra-ristet arbejdsministeren en udtalelse om, at det ikke vil blive det generelle, at man får